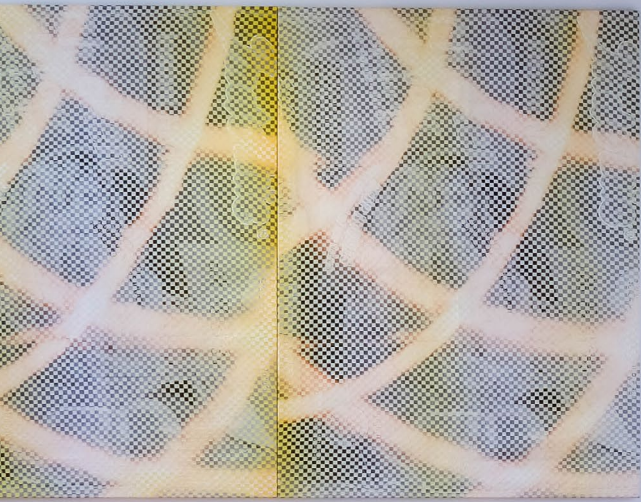

stichting stokroos
JAARVERSLAG 2023

INHOUDSOPGAVE

<i>inleiding</i>	1
<i>missie & doelstellingen</i>	2
<i>bestuursverslag</i>	3
<i>donaties: algemene indruk</i>	4
<i>startbijdragen</i>	5
<i>open oproep duurzame en ecologische praktijken</i>	7
<i>residency nairs</i>	9
<i>flankerend programma</i>	10
<i>dataonderzoek 2018-2023</i>	12
<i>organisatie</i>	13

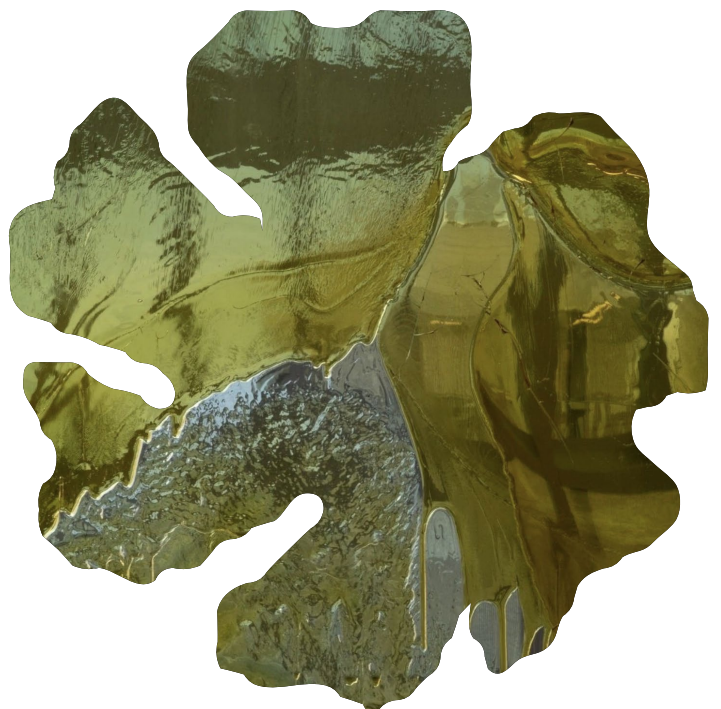
inleiding

In de afgelopen jaren ontwikkelde Stichting Stokroos, opgericht door investeerder en mecenas Paul Deiters (1952-2017), zich tot één van de voornaamste middelgrote fondsen voor culturele projecten van beeldend kunstenaars, vormgevers en ontwerpers binnen Nederland. In het voorliggende bestuursjaar 2023 kreeg Stokroos dan ook een eervolle vermelding in de top-50 van de meest prominente private gevers in de cultuur in het NRC Handelsblad. Daarnaast ontvingen we meer aanvragen dan ooit te voren, bijna een verdubbeling ten opzichte van 2022.

In 2023 ondersteunde Stokroos bijna 100 visuele makers met een startbijdrage ter bevordering van het verrichten van onderzoek, het maken van een ambachtelijke verdiepingsslag, de realisatie van nieuw werk of het ontwikkelen van een vernieuwend initiatief. Paul bezocht graag de Biënnale van Venetië en het zou hem met trots vervuld hebben te weten dat we via de jaarlijkse open oproep voor grote projecten de ontwikkeling van de CATPC en Renzo Martens ondersteunen, die zijn geselecteerd om Nederland op de zestigste editie in 2024 te vertegenwoordigen. Via de oproep dragen we bij aan vijf ambitieuze plannen die zich focussen op duurzaamheid en ecologie. Ook hebben we de jaarlijkse residency in kunstenaarshuis Nairs in Scuol (CH), gelegen in het door Paul geliefde Engadin, voortgezet.

We waren we bijzonder verguld met de onverwachte schenking van het Ben Remkes Fonds uit Groningen, dat haar activiteiten staakte. We willen hen op deze plek bedanken. Daarnaast continueerden we onze samenwerking met het Hanzenfonds, een fonds op naam van het Cultuurfonds, waardoor we extra konden investeren in projecten waarin ambachtelijke scholing en verdieping centraal staat.

In 2023 voerden we tevens uitgebreid onderzoek uit naar het toekenningsbeleid van de periode 2018-2023. Dat toonde onder meer een verbeterde balans tussen vormgeving en beeldende kunst en de toewijzing van meer middelen aan de regio. In 2024 zullen we naar aanleiding van het onderzoek een meer datagedreven aanpak voortzetten, om zo meer focus aan te brengen in het donatieprogramma en grip te krijgen op het grote aantal aanvragen.

Victor Santamarina, detail 'Omen', bologna.cc

missie en doelstellingen

Stichting Stokroos werd in 1992 opgericht door Paul Deiters (1952-2017). Zijn liefde voor mensen, natuur en kunst inspireerde hem om bij te dragen aan een betere wereld. Bij zijn vroegtijdige overlijden schonk hij zijn vermogen aan de stichting. In 2005 startte Stokroos met het ondersteunen van vormgevers, ontwerpers en beeldend kunstenaars op een structurele basis. In 2018 kreeg de organisatie haar huidige opzet: een klein en wendbaar bureau, bijgestaan door een actief bestuur en enkele externe, vakinhoudelijk adviseurs.

In overleg met de familie Deiters heeft het bestuur in 2018 middels een bestuursbesluit vastgelegd dat het vermogen van de stichting binnen 25 jaar zal worden besteed. Daaraan ten grondslag lag de wens dat de stichting trouw zou blijven aan haar aanvankelijke doelen en personen zitting nemen in het bestuur die Paul nog hebben gekend.

De doelstelling van de stichting is over de jaren onveranderd gebleven: Stokroos streeft naar een samenleving waarin beeldend kunstenaars, vormgevers en ontwerpers een prominente rol spelen. De stichting wil hun ontwikkeling faciliteren en een springplank zijn voor beloftevol talent. De belangstelling van de stichting gaat uit naar plannen waarin traditie en vernieuwing een verrassend samenspel aangaan. Dat uit zich concreet in een bijzondere interesse in plannen en praktijken met een sterke materiële en ambachtelijke component. De stichting wil zowel de artistieke als de zakelijke ontplooiing van makers te stimuleren. Daarnaast beoogt ze ontmoeting en kennisuitwisseling bevorderen.

Stokroos wil zich blijven manifesteren als een toegankelijk fonds met een breed en divers donatiebeleid. Dat doen we via de mogelijkheid tot het aanvragen van laagdrempelige startbijdragen gericht op onderzoek, experiment en de ontwikkeling en/of realisatie van nieuw werk of een vernieuwd initiatief. Ook vergeven we grote bijdragen voor gevorderde plannen waarin samenwerking, het nastreven van een duurzame impact en bereik voorop staan. Daarnaast bieden we een jaarlijks buitenlandatelier aan en ontwikkelen we flankerend beleid, gericht op het stimuleren van ontwikkelingen die nog niet voldoende tot uiting komen in het vraaggestuurde donatieprogramma.

Per 2023 heeft de focus van de stichting zich, mede ingegeven door de exponentiele groei van het aantal aanvragen tegenover een gelijkblijvend budget, weer verlegd naar de originele fundamenten: het ondersteunen van individuele, scheppende visuele makers. Waar mogelijk bundelen we hiertoe de krachten met andere partijen, zoals het Hanzenfonds van het Cultuurfonds met wie we gezamenlijk plannen gericht op ambachtelijke verdieping en/of scholing mogelijk maken. In de toekomst willen we dergelijke samenwerkingen, die de zoektocht van makers naar financiering vereenvoudigen en bijdragen aan een effectievere besteding van middelen, bevorderen.

bestuursverslag

Stichting Stokroos heeft de ANBI-status en is lid van de FIN, de branchevereniging voor filantropische instellingen in Nederland. De stichting hanteert een directie-bestuursmodel en ze wordt ter advisering bijgestaan door een beleggingsadviescommissie en een kunst- en ontwerpcommissie, waarin bestuursleden en externe experts vertegenwoordigd zijn. Het bestuur stelt het jaarplan, de jaarbegroting, het jaarverslag en de jaarrekening vast. De bestuursleden ondersteunen het bureau bij specifieke onderwerpen, treden op als ambassadeurs van de stichting en zetten zich waar nodig in voor de ontwikkeling van het flankerend programma. Stokroos verkrijgt haar werkbudget door de onttrekking van middelen uit haar vermogensportefeuille, die sinds 2018 wordt beheerd door Van Lanschot Kempen. De stichting legt zich toe op een passend, terughoudend en groen beleggingsbeleid. Voor de organisatiekosten is een maximumpercentage vastgesteld. De stichting volgt voor bestuurders het beloningsbeleid van brancheorganisatie Goede Doelen Nederland.

In 2023 kwamen het bestuur, de beleggingsadviescommissie en de kunst- en ontwerpcommissie in totaal twaalf keer samen, vrijwel altijd in volledige bezetting en wanneer mogelijk in fysieke vorm. Extra aandacht ging uit naar de doorontwikkeling en ondersteuning van de personele bezetting. Na het aangekondigde vertrek van directeur Joost Vrieler startte in januari 2023 Niels Engel als directeur. We namen voorts afscheid van bureaumanager Gonnie Hengelmolen, wier langdurige inzet van groot belang is geweest voor de ontwikkeling van de stichting. Haar taken werden tijdelijk waargenomen door Sandra Donath van het K.F. Hein Fonds, waarna Nyré Tiessen als freelance bureau-assistent startte.

Ook bestuurslid Annelie Musters, hoofd residency bij de Rijksakademie van Beeldende kunsten, verliet de organisatie na het verstrijken van haar tweede termijn. In 2024 zal de stichting dan ook op zoek gaan naar een nieuw lid dat de beeldende kunst op evenwaardige, enthousiaste en geïnformeerde wijze kan vertegenwoordigen. Het bestuur volgt hierbij de principes van Code Governance Cultuur 2019. Gezien de betrokkenheid van diverse bestuursleden bij culturele organisaties hebben zij extra aandacht geschonken aan het ontwikkelen van prudent beleid ter voorkoming van belangenverstrengeling. Om het exponentieel groeiende aantal aanvragen het hoofd te bieden, heeft het bestuur de directie verzocht om passend, nieuw beleid te ontwikkelen.

Het bestuur stelt vast dat het budget conform de jaarbegroting is gespendeerd, maar merkt ook op dat er sprake is van een structurele onderbesteding binnen het flankerend programma, het gevolg van uit- en afstel van activiteiten van samenwerkingspartners. Ze is hier kritisch op, ook op de rol van de stichting hierin, heeft besloten om niet besteed budget ten goede te laten komen aan de startbijdragen en neemt zich voor het bureau waar mogelijk te ondersteunen bij de ontwikkeling van nieuw flankerend beleid. Het bestuur is tot slot trots op de activiteiten die in 2023 zijn ontplooid en de bijzondere kwaliteit van de ondersteunde projecten, zowel groot als klein. Zij kijkt met vertrouwen uit naar het volgende jaar.

Wessel Verrijt, 'Fluid Stones // Moving Entities', h3h biënnale

donaties: algemene indruk

Niet eerder ontving Stichting Stokroos in één jaar zoveel aanvragen: een totaal van 714 tegenover een gemiddelde van zo'n 400 in de jaren daarvoor. Het overgrote deel daarvan betrof een voorstel voor de startbijdrage: 568 voorstellen. Ook de open oproep voor bijzondere projecten kon rekenen op een grotere respons dan ooit tevoren: maar liefst 124 volwaardige projectplannen, waarvan bijna de helft in de ogen van de commissie ruim voldoende kansrijk was. 22 makers meldden zich aan voor de open oproep voor een verblijf in makershuis Nairs in Zwitserland, een kleine groei ten opzichte van 2022, maar in onze ogen een passend aantal.

Collega-fondsen registreerden eveneens een toename van het aantal aanvragen. Hoewel de oorzaak daarvan niet eenduidig is, lijken kunstenaars en vormgevers hun weg naar de (kleine) fondsen beter te vinden. Door digitalisering zijn ondersteuningsmogelijkheden beter vindbaar en is het proces van aanvragen relatief eenvoudiger geworden.

Het grote aantal aanvragen legde een flink beslag op het bureau en de commissies, maar heeft de beoordeling evenwel op positieve wijze op scherp gezet. Het noopte de commissie om heel selectief te zijn en scherper te formuleren waar Stokroos voor staat. Het gaf tevens de aanzet voor een groot dataonderzoek. In 2024 zal Stokroos, mede op basis daarvan, meer uitspreken wat zij verwacht van aanvragers.

Al met al heeft Stichting Stokroos in 2023 een zeer grote verscheidenheid aan voorstellen van hoge kwaliteit kunnen ondersteunen. Bijzondere en kleurrijke projecten en praktijken waarbij makerschap in evenwicht was met de uitdagende concepten of het engagement die eraan ten grondslag lagen. Maar ook de underdog, de regio en diversiteit kregen die aandacht die zij verdienden.

Remy Neumann, 'Groene demon'

startbijdragen

De startbijdrage betrof in 2023 een maximaal aan te vragen bedrag van € 3.000. In aanvulling daarop konden makers een professionalisatievoucher van € 500 aanvragen, gericht op de versteviging van de werkpraktijk. In 2023 honoreerde Stichting Stokroos 97 startbijdragen. De gemiddelde hoogte van de bijdrage was € 2.430.

Door de grote toestroom van aanvragen werden we in de loop van het jaar gedwongen om meer focus aan te brengen in de regeling. Vanaf het derde kwartaal van 2023 konden organisaties en culturele instellingen geen aanvraag meer indienen. Daarnaast werd de maximale hoogte van de projectbegroting verlaagd van € 40.000 naar € 20.000. Vervolgens sloten we plannen uit die zich primair richtten op de financiering van tentoonstellingen, presentaties, residencies en publicaties. Zo kwam het zwaartepunt te liggen bij het mogelijk maken van artistieke ontwikkelplannen van visuele makers.

Ook introduceerden we een nieuw aanvraagformulier. Om de werklust voor aanvragers, maar ook voor de commissie te verlagen, was het niet meer mogelijk om projectenplannen als bijlage te uploaden, maar werd een beknopte omschrijving van maximaal 400 woorden in een veld in het formulier verwacht. Tevens werd een veld toegevoegd waarin aanvragers de te verwachten impact nader dienden te definiëren. Door toevoeging van deze vraag stimuleerden we aanvragers om na te denken over het artistieke, creatieve of maatschappelijke effect van hun plan. De vraag zorgde voor aanvragen die beter aansloten bij de missie van Stokroos.

Daarnaast startten we met afgebakende aanvraagperiodes, die vooraf gecommuniceerd werden. Die zorgden echter niet voor een vermindering van het aantal aanvragen, maar leken een tegengesteld effect te hebben. Het kader van voorwaarden en criteria bleef voornamelijk grotendeels ongewijzigd, maar we voorzien hierin aanpassingen om ervoor te zorgen dat het aantal aanvragen in een realistische verhouding tot het besteedbare budget komt te staan.

Bart Lunenburg, "Hoeders van het land", Kunstenlab

Beeldende kunst versus vormgeving/ontwerp

Wat betreft het werkkterrein van de beeldende kunst waren er toekenningen voor uiteenlopende voorstellen van eigenzinnige jonge en opkomende beeldend kunstenaars. Zij combineren hedendaagse ideeën met een sterke focus op materialen en ambachtelijke processen. Onder hen, maar zeker niet uitputtend, bevinden zich namen als Mirre Yayla Séur, Bodil Ouedraogo, Isabel Cavenecia, Tomasz Skibicki, Tommy Smits, Remy Neumann, Renée Bus, Víctor Santamarina, Laura Malpique en Amrith Krishna de Zoete. Aanvullende aandacht ging uit naar voorbeeldstellende projecten van midcareer kunstenaars waarbij een brede zichtbaarheid geborgd was. Onder hen namen als Bik van der Pol, Folkert de Jong, Driessens & Verstappen, Karen Sargsyan, Karin Schlegel en Mariëlle van den Bergh.

Een steeds groter aandeel van de toekenningen betrof vormgeving, waarbij we nadrukkelijker beoordeelden op conceptuele scherpte en de te verwachten impact. Onder andere Shaakira Jassat, Silvana Hurtado-Dianderas, Pleun van Dijk, Lena Winterink, Saar Scheerlings, Timon Vader, en Gijs Schalkx en Anke Huyben ontvingen een bijdrage. Ook hier was er aandacht voor de meer gevorderde ontwerper via de ondersteuning van onder andere Guus Kusters en Esther Stasse.

Ook waren er makers makers die zich niet uitsluitend als beeldend kunstenaar of vormgever lieten definiëren. Zo ontving beeldend kunstenaar en sieradenmaker Eloïse Dieutegard een bijdrage om naar Schotland te reizen, waar zij met lokale ambachtslui bijzondere objecten maakte, geïnspireerd op lokale folklore. Ook ondersteunden we Stichting Land-Ally van Marte Mei van Haaster, een platform in ontwikkeling dat zich inzet voor een nieuw bondgenootschap (allyship) met niet-menselijke entiteiten. In haar onderzoekende filmproject legt zij de zoektocht naar een nieuw, bewerkbaar stuk land in Amsterdam vast.

Daarnaast waren er toekenningen voor fotografen en beeldend kunstenaars die met fotografie als medium werken, waaronder Jaya Pelupessy, Sander Coers, Anika Schwarzlose, Arja Hop & Peter Svenson, Louise Honée, Rein Kooijman en Eddo Hartman.

Bijzondere aandacht voor ambachtelijke werkprocessen

Veel aanvragers hebben hun bijdrage ingezet voor een project of werkperiode bij een creatieve of ambachtelijke werkplaats. Anna Lotte Peperkamp, Brigitte Louter & Jesus Canuto Iglesias, Chantal van Lieshout, Elena Giolo, Gabi Dao, Junghun Kim, Özgür Atlagan, Ruta Butkute, Sissel Marie Tonn, Stef Veldhuis, Wessel Verrijt en Yun Choi werkten bij het Europees Keramisch Werkcentrum (EKWC), om een specifiek nieuw werk te produceren of om als resident vrij te experimenteren. Miriam Sentler en Cihad Canner ontwikkelden wandtapijten in het TextielLab, terwijl Bart Lunenburg een onderzoek startte naar lokale bouwtechnieken in het oosten van Nederland in het Kunstenlab in Deventer. De metaalgieterij van Make Eindhoven bood plek aan twee bijzondere ontwikkeltrajecten van de ontwerpers Rino Claessens en Pierre Castignola.

De jonge kunstenaars Lieve van den Bijgaart en Dani Andres Ordoñez Muñoz, die elkaar leerden kennen bij Kemner Bronsgieterij in het Noord-Brabantse Cuijk, initieerden het platform 'An Ode to the Bronze Foundry'. Daarmee willen zij meer aandacht genereren voor het gieten van brons en verrichten zij onderzoek naar verloren en nieuwe technieken via een serie van sculpturen in samenwerking met andere, hedendaagse beeldend kunstenaars.

Samen met het Hanzenfonds van het Cultuurfonds investeerden we extra in projecten waar ambachtelijke verdieping en/of scholing deel van uitmaakte. Het fonds deelde in de kosten van de projecten van Wessel Verrijt, Ruta Butkute, Junghun Kim, Amrith Krishna de Zoete, Anke Huyben, Bart Lunenburg, Miriam Sentler, Mirre Yayla Seur, Qiaochu Guo en Rino Claessens. De bijdrage van het Hanzenfonds heeft ervoor gezorgd dat we ambacht als gedeeld beleidsspeerpunt nadrukkelijker konden ondersteunen.

Publicaties en presentaties

Via de startbijdrage, maar ook via de samenwerking met crowdfundingplatform Voordekunst, droegen we bij aan de realisatie van bijzondere publicaties van Tanja Smeets, Michelle Piergoelam, Ratu Rizkitasari Saraswati, Shani Leseman, Noa Zuidervart, Ronald van der Meijs, Thomas Manneke en Sanne Peper. Met Voordekunst voerden we een pilot uit gericht op de ondersteuning van het fotoboek. De publicatie 'Songs in a Strange Land' van Michelle Piergoelam toonde in zwart-wit foto's Suriname bij nacht. Ze reflecteert in het boek op de orale en muzikale erfenis van slaven die al roeiend over de rivieren liederen zongen over hun miserabele situatie en gewelddadige meesters. De van oorsprong Indonesische kunstenaar Ratu Rizkitasari Saraswati ontwikkelde met een bijdrage haar tweede publicatie: 'An Anthology of Risala'. Daarin legt ze een verband tussen parabellen, migratie, koloniale historie, stadsnatuur en community-vorming. Het boek zal ook dienen als onderlegger voor haar performances en workshops. Van een heel andere aard is het werk van Thomas Manneke. In het boek 'Zillion' toonde hij haast schilderachtige foto's die hij samen met zijn dochter maakte. Tanja Smeets en Ronald van der Meijs ontwikkelden met een bijdrage bijzonder vormgegeven monografische publicaties.

Stokroos ondersteunde daarnaast tal van presentaties en opdrachten op initiatief van culturele organisaties en instellingen die in 2023 gerealiseerd werden. Platform voor hedendaags sieraad en lichaamsversiering Current Obsession toonde in Het Nieuwe Instituut de uitkomsten van haar mentorprogramma GEMZ voor jonge en opkomende ontwerpers. Presentatieruimte A Tale of A Tub in Rotterdam ontwikkelde de tentoonstelling 'The Smallest Gesture', een eerste solo van kunstenaar Yoeri Guépin, die voor de presentatie onder andere een aangrijpend filmportret maakte van zijn grootmoeder en dementerende vader, die biodynamische boeren waren. Museum Hilversum ontving een bijdrage voor de realisatie van nieuw werk door lichtkunstenaar Tamar Frank. Mike Rijnierse realiseerde voor de vaste collectie van Oyfo Kunstpodium in Hengelo het geluidskunstwerk 'Ostraka', prominent in de centrale hal. Stichting Doorkruist nam het initiatief voor een tijdelijke kunstroute door Dordrecht met

het technologische en kinetische werk van kunstenaar Jelle Korevaar.

In aanvulling daarop droeg Stokroos bij aan projecten en presentaties bij de h3h biënnale in Oosterhout (Wessel Verrijt en Ine Vermeë), Into Nature bij Borger-Odoorn (Thijs Ebbe Fokkens), de IJsselbiënnale in de provincie Overijssel (Mirre Yayla Séur), Park in Tilburg (Sylvie Zijlmans & Hewald Jongenelis), Hotel Maria Kapel in Hoorn (Bernice Nauta & Gijsje Heemskerck en Narges Mohammadi), Radius in Delft (Junghun Kim en Sissel Marie Tonn), Shimmer in Rotterdam (Bik van der Pol), bologna. cc in Amsterdam (Victor Santamarina), puntWG in Amsterdam (Susanne Kooi, Aster Arribas en Bernke Klein Zandvoort), de kunstroute 'Oase van verwondering' op Ruigoord (Suzette Bousema en Inge Meijer), Marres in Maastricht (Sunflower Soup), Brutus in Rotterdam (Folkert de Jong en Miriam Sentler), Huis van Marseille (Arja Hop & Peter Svenson), de Dutch Design Week in Eindhoven (Saar Seerlings) en het Cuypershuis in Roermond (Raw Color). Tevens ging Stokroos eind 2022 een bijzondere, driejarige relatie aan met Art=Book in Groningen, gericht op de doorontwikkeling van deze presentatie-instelling die zich voornamelijk focust op de promotie van het kunstenaarsboek.

Via deze presentaties en programma's werd een breed publiek bereikt en werd bovendien bijzondere media-aandacht gegenereerd. Onder andere De Volkskrant, Trouw, NRC Handelsblad, Algemeen Dagblad, De Groene Amsterdammer, RTV Drenthe, De Limburger en kunsttijdschrift Mister Motley deden verslag van de gehonoreerde projecten.

Jelle Korevaar, 'Hoop'

open oproep duurzame en ecologische praktijken

In juli 2023 lanceerde Stokroos de Open oproep Duurzame & ecologische praktijken, gericht op beeldend kunstenaars en ontwerpers die op een verbeeldingsvolle manier willen bijdragen aan een duurzame, ecologische toekomst. Doel van de oproep van 2023 was om een select aantal visuele makers, die een belangrijke stem zijn in hun vakgebied, of dat kunnen worden, te stimuleren om groots te denken, door het aanbieden van een aanzienlijke bijdrage voor een periode van maximaal 2 jaar. Hiermee zetten we de jaarlijkse mogelijkheid voor het aanvragen van een grote bijdrage voort. De oproep richtte zich in voorgaande jaren bijvoorbeeld op samenwerkingen tussen creatieve makers en wetenschappers en projecten gericht op technologische innovaties.

Stokroos ontving naar aanleiding van de oproep van 2023 maar liefst 124 uitgewerkte voorstellen, veelal van makers die op een overtuigende manier actief en ingebed zijn in het werkveld en zich in hun praktijk al intrinsiek verhouden tot de thematiek van de oproep. Uit het hoge aantal kunnen we opmaken dat er sprake is van een brede beweging die het van groot belang acht om een wereld voorbij het antropoceen te verbeelden en vorm te geven. Ook verbinden zij klimaatverandering aan andere maatschappelijke uitdagingen, zoals inclusie en economische gelijkheid. 40% van alle aanvragen betrof vormgeving, een relatief hoog percentage dat past bij ons streven naar een gelijkwaardige toedeling van middelen over de disciplines die we ondersteunen. Over zo'n 50 aanvragen bracht de commissie in de eerste beoordelingsronde een positief oordeel uit, wat de hoge kwaliteit van de voorstellen en de moeilijke opgave voor de commissie illustreerde.

Mbuku Kimpala (lid CATPC), 'Envol du Couple de l'Égalité'

Joost Emmerik, Overtreders W, De Onkruidenier, 'Amsterdam Almere Paviljoen', Floriade

De commissie selecteerde uit de aanvragen vijf voorbeeldstellende plannen, waarbij ze het beschikbare budget evenredig verdeelde over toegepaste en autonome praktijken. De projecten zijn elk op hun eigen manier onderzoekend en uitdagend ten aanzien van de huidige status quo. Ook scoren ze hoog op samenwerking met partners binnen en buiten het eigen vakgebied en zichtbaarheid, bijvoorbeeld via een specifiek plan om de resultaten met een breed publiek te delen. Deze punten golden als belangrijke pijlers bij de toekenning.

Met de open oproep was een totaalbudget van € 155.000 gemoed. De toegekende bijdragen betroffen € 25.000 of € 40.000. Stokroos gelooft dat de gehonoreerde makers elkaar onderling kunnen versterken en zal zich daarom tevens inzetten om kennismaking en de uitwisseling van ideeën en kennis te faciliteren.

Renzo Martens & CATPC - 'Gelijk speelveld - vrouwen in CATPC'

Renzo Martens en de CATPC (Cercle d'Art des Travailleurs de Plantation Congolaise) vertegenwoordigen Nederland in 2024 op de Biënnale van Venetië voor beeldende kunst. Renzo verwierf internationale faam met films als 'Episode III: Enjoy Poverty' (2008) en 'The White Cube' (2020). Op de uitgeputte grond van een voormalige Unilever-plantage in Lusanga, voorheen 'Leverville', in de Democratische Republiek Congo (DRC) weet hij samen met de leden van de CATPC via de productie van kritische kunst inkomsten te genereren, land terug te kopen en bij te dragen aan het duurzame herstel van de aarde. Dit voorstel focust op het creëren van een gelijk speelveld voor vrouwen in de DRC, die door het plantagesysteem in de aanvankelijk matriarchale samenleving gemarginaliseerd werden, en daardoor ook ondervertegenwoordigd zijn binnen de CATPC. Voor hen wordt een veilige omgeving gecreëerd om hun artistieke expressie te ontwikkelen en ze krijgen workshops over regeneratieve landbouw.

Joost Emmerik - 'Queer Gardens'

Joost Emmerik is tuin- en landschapsarchitect en hoofd van de masteropleiding Landschapsarchitectuur van de Academie van Bouwkunst in Amsterdam. Hij was onder andere medeontwerper van het Floriade-paviljoen 'The Voice of Urban Nature'. Joost wil focussen op het veelal ondergewaardeerde

vakgebied van de tuinarchitectuur en de transformerende, subversieve kracht die ervan uit kan gaan. Tuinen zijn een reflectie van de levenshouding van hun eigenaars en/of gebruikers en een de nucleus waar klimatologische, sociaal-demografische en economische ontwikkelingen samen tot uiting komen. Joost wil het concept van 'queer gardens', afwijkende tuinen die alternatieve relaties met de natuur bevorderen, internationaal onderzoeken en de resultaten hiervan vertalen naar een passende visuele vorm, om zodoende het vakgebied van de tuinarchitectuur in Nederland inhoudelijk te stimuleren.

De Onkruidenier - 'Meet the Salt-loving Community'

Kunst- en designcollectief De Onkruidenier wordt gevormd door Jonmar van Vlijmen, Rosanne van Wijk en Ronald Boer, die elkaar ontmoetten op de Jan van Eyck Academie en allen beschikken over een interdisciplinaire achtergrond. Het collectief viert in 2023 haar tienjarige bestaan en voerde over die tijd vele projecten, workshops en veldexpedities uit, gericht op het vormgeven van een nieuwe verhouding tussen de mens en de ecologische wereld, vaak voor en in samenwerking met een niet-regulier kunstpubliek van bewoners, boeren en wetenschappers. Ook creëerden ze de SchaduwTuin in het Amsterdamse Amstelpark, een testomgeving voor klimaatbestendige stadsnatuur en ontmoetingsplek. Via de realisatie van een eerste lange film wil De Onkruidenier haar bereik vergroten en verbreden. Het werk is de cumulatie van haar langdurige onderzoek en de inzichten die ze hebben opgedaan. De film zal verhalen over de mens die de zee heeft omarmd als deel van zijn dagelijks bestaan als gevolg van de stijging van het water.

De Onkruidenier, 'SchaduwTuin', Amstelpark

Shahar Livne - 'The Devil's Milk: narratives of natural rubbers'

Ontwerper Shahar Livne studeerde in 2019 af aan de Design Academy in Eindhoven. Ze verrichtte onder andere speculatief onderzoek naar de toekomst van mijnbouw in een wereld waarin fossiele grondstoffen uitgeput zijn en we gebruik moeten maken van lithoplast, een samensmelting van plastic en verontreinigde aarde. Ook realiseerde Shahar sieraden van plastic afval voor het modemerck Balenciage, die werden gedragen door onder andere Kim Kardashian. Het plan van Shahar richt zich op de betekenis en herwaardering van natuurlijk rubber, door haar verleden en toekomstig gebruik te verkennen. Rubber betreft enerzijds een duurzaam biomateriaal

Shahar Livne, 'Metamorphism'

dat al eeuwen wordt aangewend door inheemse gemeenschappen. Anderzijds draagt het de donkere historie van kolonialisme, ontbossing en exploitatie met zich mee. Shahar zal onderzoek verrichten op diverse plekken in binnen- en buitenland en beoogt een discursief programma op te zetten in samenwerking met onder andere het Tropenmuseum en Het Nieuwe Instituut.

Margit Lukács & Persijn Broersen - 'Nieuwe Mythologie van de Rijn'

Het duo Broersen & Lukács maakt films, installaties en performances waarin ze het uiterste vraagt van digitale (animatie)technieken. In werken als 'Mastering Bambi' (2010) en 'Les Zones Terrestres' (2013) putten ze rijklijk uit de kunst- en nijverheidshistorie en hedendaagse film- en mediacultuur. Broersen & Lukács laten daarmee zien hoe ons beeld van de natuur in feite een fictieve constructie is. In nieuw onderzoek focussen ze op oude mythologieën rondom de Rijn, die het buiten-menselijke, zoals dieren, stenen of water, een stem gaven en daarmee hun positie invoelbaar maakten. Samen met de onderzoeksgroep Climate Imaginaries, een samenwerking tussen de Universiteit van Amsterdam, de Rietveld Academie en Hogeschool van Amsterdam, willen zij een AI verhalen- en beeldengenerator bouwen die zich baseert op deze mythes en die nieuwe verhalen kan genereren en ons nieuwe, actuele zienswijzen kan voorspiegelen.

Margit Lukács & Persijn Broersen, still 'Establishing Eden'

residency nairs

Stokroos biedt sinds 2019 jaarlijks ook één buitenlandatelier aan: een werkperiode bij kunstenaarshuis Nairs in het Zwitserse Scuol. Sinds 1988 is dit voormalige badhuis een toevluchtsoord voor kunstenaars uit allerlei disciplines en na een grondige renovatie in 2016 beschikt het over goed uitgeruste verblijven en werkruimtes, een tentoonstellingsruimte, een auditorium, een bibliotheek en een gezamenlijke keuken. De residency is geopend in de lente en zomer, wanneer het licht tot aan de plek reikt. Er verblijven gelijktijdig steeds zo'n 10 kunstenaars.

Nairs is gelegen in het Engadin, een Alpengebied in het uiterste zuidoosten van Zwitserland. Het kenmerkt zich door robuuste, rijkgedecoreerde huizen en een overweldigende natuur die vele bergsporters en kunstenaars ernaartoe lokte. Men spreekt er Rumantsch, een geheel eigen, maar officieel erkende taal die verwant is aan het Italiaans. Het relatief dunbevolkte gebied kent een hoge dichtheid van musea, bibliotheken, galeries en private collecties. Nairs ligt in een dal te midden van hooggebergte, pal aan de rivier de Inn. In de directe omgeving bevinden zich natuurlijke waterbronnen die de toeristen- en gezondheidsindustrie er in de 19e eeuw aanzwengelden.

De residency is er met name op gericht om in alle rust te focussen op de eigen praktijk. Is een deelnemer eenmaal geselecteerd, dan heeft deze de exclusieve mogelijkheid om er op een willekeurig moment opnieuw te verblijven, zij het op eigen kosten en afhankelijk van de beschikbare ruimte.

Eerder verbleven via Stichting Stokroos de kunstenaars Misha de Ridder, Marit Westerhuis en Piotr Urbaniec en vormgever Franciska Meijers bij Nairs en in 2023 was het de beurt aan Ceel Mogami de Haas. Hij is geboren in Selebi Phikwe in Botswana als zoon van Nederlandse boeren en woont en werkt in Amsterdam en Parijs. Zijn werk loopt uiteen van schilderijen, tekeningen, beeldhouwkunst tot videokunst. Ceel is bovendien medeoprichter van het kunstenaarsinitiatief One Gee In Fog in het Centre d'Art Contemporain in Genève en fungeert tevens als curator van tentoonstellingen en programma's.

Met zijn enthousiasme en geholpen door zijn talenkennis opende Ceel vele deuren. Hij liet zich leiden door de natuurlijke omgeving, de cultuurhistorie en lokale ambachten, voornamelijk houtbewerking en borduurwerk, en bezocht actief de kleine en grote culturele plekken in het gebied, van musea tot bibliotheken. Daaruit resulteerde een serie van gevoelige, kleurrijke werken die draaide om het idee van een (binnen)tuin en waarin diverse borduurtechnieken zijn verwerkt. Tijdens en na de residency toonde Ceel zijn werk in het Nairs Lab in het centrum van het dorp Scuol en Centre d'Art Contemporain Genève.

eva susova volgt Ceel in de zomer van 2024 op. Zij werd in 2023 geselecteerd uit 22 aanmeldingen die vrijwel allemaal van hoge kwaliteit waren. Na lang beraad kozen de leden van de selectiecommissie drie kandidaten om in een gesprek nader kennis mee te maken.

eva onderscheidde zich met een uitdagend voorstel voor haar verblijf, gericht op lichamelijke ervaring, performance, geluid, ecologie en de helende werking die aan het gebied wordt toegeschreven. Ze beoogt een verbinding te leggen tussen feministische videokunst uit de jaren zestig van vorige eeuw en hedendaagse visies op de relatie tussen mens en natuur. Naast het uitvoeren van onderzoek en experiment zal ze dieplisting-sessies en publieke workshops organiseren. De selectiecommissie was niet alleen overtuigd van de kwaliteiten van eva, maar gelooft ook dat zij met haar plan een waardevolle en spannende aanvulling zal zijn op het residencyprogramma.

Fundaziun Nairs, foto: Franciska Meijers

flankerend programma

Het flankerend programma omvat stipendia en samenwerkingen. De stipendia richten zich op de bevordering van ambachten en het presenteren van talent in een museale context. Vaak betreft het een eerste museale solotentoonstelling. Stokroos organiseert stipendia voor glas, keramiek, zilver en hedendaags sieraad.

In 2023 werden vanuit de stipendia enkele bijzondere presentaties gerealiseerd: Nazif Lopulissa in het Nationaal Glasmuseum Leerdam, Loan Favan in het Design Museum Den Bosch en Narges Mohammadi in museum Beelden aan Zee in Den Haag. Ook kijken we uit naar de presentatie van Claudia Martínez Garay in het Kunstmuseum Den Haag in 2024. Samenwerkingen waren er met de Rijksakademie van Beeldende kunsten in Amsterdam, de Beroepsorganisatie Nederlandse Ontwerpers (BNO), het Hanzenfonds van het Cultuurfonds en platform voor crowdfunding Voordekunst.

Diverse stipendia en samenwerkingen beleefden in 2023 hun laatste editie. In 2024 zullen we de invulling van het flankerend beleid opnieuw tegen het licht houden.

Nazif Lopulissa, objecten 'Sepia Days', Glasmuseum

Nationaal Glasmuseum Leerdam – Nazif Lopulissa

Na onder andere designer Wieki Somers, schilder Marc Mulders en kunstenaar en keramist Koos Buster werd in 2022 Nazif Lopulissa geselecteerd als ontvanger van het Glasstipendium. In het eerste kwartaal van 2023 ving zijn werkperiode bij de Glasblazerij in Leerdam aan, waar hij de kans had om te werken met glasspecialist Gert Bullee. Nazif, die voornamelijk werkt als schilder, creëerde bijzondere glazen objecten die door middel van een mal werden gevormd. Daarnaast experimenteerde hij met de totstandkoming van kleuren en patina.

De werkperiode leidde tot de tentoonstelling 'Sepia Days' in het Glasmuseum, verwijzend naar de oude foto's van Nazifs groot- en overgrootouders die hij voor de werkperiode bestudeerde. Via de werken in glas herschiep Nazif objecten die enkel nog als herinnering in zijn hoofd bestonden. Niet op de laatste plaats

waren de objecten ook een neerslag van de samenkomst van verschillende culturen: de Molukse en Turkse roots van Nazif. De mallen en glazen objecten van Nazif kregen een tweede leven binnen zijn sculptuur voor de kunstmanifestatie Beelden in Leiden.

Design Museum Den Bosch – Loan Favan

Loan Favan was de ontvanger van het tweede BodyDrift Stipendium in samenwerking met het Design Museum Den Bosch, dat een bijzondere sieradencollectie huist. Loan is afkomstig uit Nieuw-Caledonië en kwam naar Nederland om te studeren aan de Design Academy in Eindhoven. Haar futuristische werken reflecteren op de mens die een symbiose aangaat met techniek. Naast autonome werken creëert Loan verkoopbare sieradencollecties. Voor de ontwikkelingen van nieuwe werk liet ze zich inspireren door scarificatie, het ritueel veroorzaken van littekens als lichaamsversiering zoals dat op de archipel van Vanuatu, een land nabij Nieuw-Caledonië, nog wordt toegepast. In een serie van speculatieve objecten toont ze hoe het menselijk lichaam en ornamenten onomkeerbaar één kunnen worden, bijvoorbeeld om extra krachten te krijgen of zelfs onsterfelijk te worden.

Museum Beelden aan Zee – Narges Mohammadi

Aan het einde van 2023 toonde kunstenaar, curator en dj Narges Mohammadi nieuw, site-specific werk in museum Beelden aan Zee in Den Haag. Ze werd in 2022 geselecteerd voor het Stokroos Sculptuur Stipendium. Narges werd geboren in Afghanistan, maar groeide voornamelijk op in Nederlandse asielzoekerscentra. Ze maakte de inperking van rechten, zoals het verbod op muziek, persoonlijk mee. Haar presentatie verbeeldde de fase van het onbezorgd kind zijn, die mensen op de vlucht gedwongen zijn om over te slaan. Ze herschiep alledaags strandspeelgoed in papier maché, een materiaal dat een bijzondere plek inneemt in de historie van sculptuur. De presentatie in Beelden aan Zee kwam voor Narges midden in een jaar waarin de aandacht voor haar werk een vlucht nam. Zo nam ze deel aan de groepstentoonstelling 'Imagine Home' in het Noordbrabants Museum in 's-Hertogenbosch, kreeg ze een solo in Hotel Maria Kapel in Hoorn (mede-ondersteund door Stichting Stokroos) en werd ze genomineerd voor de Volkskrant Beeldende Kunst Prijs, welke ze in 2024 ook in ontvangst mocht nemen.

Loan Favan, 'TANEM FIUJA' bij het Design Museum Den Bosch

Stichting Stokroos kent een lange historie wat betreft de ondersteuning van de Rijksakademie van Beeldende kunsten in Amsterdam. Sinds 2018 ondersteunen we de Open Studio's, waarin de deelnemers de eindresultaten tonen van hun tweejarige residency. Op voordracht van de Rijksakademie dragen we telkens bij aan de presentaties van tien beeldend kunstenaars. In 2023 ging het om Agnes Waruguru (KE), Abul Hisham (IN), Fransix Tenda Lomba (CD), Lisette de Greeuw (NL), Peng Zhang (CN), Vibeke Mascini (NL), Yun Choi (KR), Tom K. Kemp (GB), Rossella Nisio (IT) en Selma Selman (BA).

In 2023 liep de vijfjarige overeenkomst voor de ondersteuning van de Open Studio's af. Per 2024 zal Stokroos de samenwerking met de Rijksakademie hernieuwen en bijdragen aan het Tech Fellowship-programma, waarbij ze in tandem optrekt met het Cultuurfonds. Beide fondsen hebben in overleg besloten een gelijke bijdrage aan het programma toe te kennen. De Tech Fellow betreft een trainee- en onderzoeksprogramma in de werkplaatsen van de Rijksakademie voor beeldend kunstenaars en ontwerpers die zich willen ontwikkelen tot technisch specialist en/of adviseur. Extra aandacht gaat uit naar het onderzoeken van nieuwe, duurzame materialen. Stokroos zal in 2024 bijdragen aan de fellowships van Hannah Rose Whittle, Chad Cordeiro (ZA/NL), Mauricio van der Maesen en Bradley Hamlin (UK/NL). Het gaat om een mix van keramiek, printtechnieken, bewegend beeld, animatronics en coderen.

BNO – Driving Dutch Design

Het ontwikkeltraject Driving Dutch Design speelt al tien jaar een belangrijke rol als promotor van de zakelijke kant van de ontwerppraktijk. Sinds 2020 treedt Stichting Stokroos als partner van dit programma op. Jaarlijks nemen twintig tot vijfentwintig jonge en opkomende ontwerpers deel aan een intensief traject van masterclasses en een mentoring. Het programma wordt afgesloten in een Dragons' Den waarin de deelnemers hun projecten aan elkaar presenteren.

De deelnemers van 2023 betroffen 4F.STUDIO (Joshua Kelly & Kim van den Belt), Aniek Bartels, Breedmetaal (Bram de Rooij), Buikpraat (Olga van Lingen & Lotte Jonkergouw), Charis Stephanie Bakker, Culten (Roy van de Meulengraaf), De Maakerie (Kim Bijnen), Design studio vandeMortel (Jurgen van de Mortel), Hoogstede Ontwerpt (Lonneke Hoogstede), Kim Melody Zoutewelle, Korinna van Balkom, Lotte Hiemstra, Merlou Visual Storytelling (Lieke Neuman), Sofie Leenen, Studio Corvers (Joost Corvers), Studio Kasia Zareba, Studio Naomi Remijn, Studio Nino Basilashvili, THO (Thomas Kronenberg), Walleaf | Muurbloempjes (Adinde Ringel) en ZO (Joey Verseput).

In 2021 is tevens Club DDD gestart, het alumniprogramma van Driving Dutch Design, dat in handen is van de oud-deelnemers zelf en zich richt op permanente professionele ontwikkeling. In 2023 organiseerde Club DDD haar derde jaarevent. Onder de titel 'Fail Forward' reflecteerde een tiental designers op de valkuilen, nachtmerries en andere situaties waar je als ondernemer soms mee te maken krijgt en wat zij ervan leerden.

Het Hanzenfonds, een fonds op naam binnen het Cultuurfonds, richt zich op het financieel ondersteunen van projecten van kunstenaars die hun vakmanschap willen ontwikkelen met ambachtelijke vaardigheden. Het fonds kent Stichting Stokroos jaarlijks een bedrag toe om te investeren in projecten waarin ambachtelijke verdieping en/of scholing aan de orde zijn. Dit heeft in 2023 geleid tot tien toekenningen voor een zeer diverse groep van makers. De ontvangers van zijn: Wessel Verrijt, Ruta Butkute, Junghun Kim, Amrith Krishna de Zoete, Anke Huyben, Bart Lunenburg, Miriam Sentler, Mirre Yayla Seur, Qiaochu Guo en Rino Claessens.

Voordekunst

Voordekunst, het platform voor crowdfunding in de creatieve sector in Nederland, en Stokroos werkten in 2022 en 2023 samen om fotografische publicaties tot stand te brengen. Alleen fotografen en beeldend kunstenaars die reeds een crowdfunding-campagne waren gestart kwamen in aanmerking voor een bijdrage. Zij konden geen aanvraag bij Stokroos indienen, maar Voordekunst stelde bij de stichting passende projecten voor. In 2023 leidde dit tot de ondersteuning van de publicaties 'If I should live in the past, I wouldn't need a memory' van Ronald van der Meijs, 'Slowtime Alabama & The Beautiful Sadness' van Sanne Peper, 'Songs in a Strange Land' van Michelle Piergoelam en 'Zillion' van Thomas Manneke.

Michelle Piergoelam, 'Songs in a Strange Land'

dataonderzoek 2018-2023

In 2023 startte Stichting Stokroos een onderzoek om een beter beeld te krijgen van haar toekenningsbeleid over de afgelopen jaren. Hiervoor zijn gegevens gebruikt uit twee systemen: de oude website met geïntegreerde aanvraagmodule en het administratie- en documentatieprogramma OFIS van Orchestra Private Office, dat in het voorjaar van 2021 in gebruik werd genomen. Het onderzoek beslaat de periode van 2018 tot en met 2023, vanaf het moment dat er voor het eerst sprake was van een verzelfstandigd bureau. We vatten de resultaten uit het onderzoek hier beknopt samen.

Exponentiële groei aanvragen

Het onderzoek onderschrijft de grote stijging van het aantal aanvragen. De periode 2018-2022 toont een opgaande, maar op den duur afvlakkende lijn, van iets meer dan 200 aanvragen in 2018 tot gemiddeld 400 aanvragen in de jaren 2020 tot en met 2022. In 2023 steeg het totaal aantal naar 714 aanvragen, een plotse groei van 175%. Niet alleen ontvingen we beduidend meer aanvragen voor de startbijdrage, ook de nieuwe editie van de open oproep voor bijzondere projecten bleek bijzonder aan te slaan. In 2022 was dit aantal beduidend lager door een andere aanvraagssystematiek: alleen door de directeur aangewezen, potentievolle aanvragers kregen toegang tot het aanvraagstelsel. De interesse voor een verblijf bij Nairs in Zwitserland steeg minder, van 15 aanmeldingen in 2022 naar 22 in 2023. Het grote aantal aanvragen leidde noodzakelijkerwijs tot een sterke daling van het toekenningspercentage: van zo'n 40% in de voorbije jaren naar slechts 14% in 2023.

Verbeterde balans geografische spreiding en werkterreinen

In de afgelopen jaren hebben directie en bestuursleden geïnvesteerd in het stimuleren van aanvragen uit de regio en uit de discipline vormgeving. De aantallen uit de steden Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Arnhem namen min of meer toe in lijn met de groei van het totale aantal aanvragen. Daarnaast konden we een stijging van het aantal aanvragen uit de steden Eindhoven, Groningen, Nijmegen en Tilburg waarnemen. De overige steden vertoonden geen duidelijke groei, maar veelal een wisselend patroon.

Het aantal aanvragen uit de ontwerpsector steeg van 2022 op 2023 van 45 naar 118 aanvragen, een groei van 262%. Het aantal aanvragen voor een startbijdrage uit de ontwerpsector steeg van 2022 op 2023 significant, van 45 naar 118. In 2023 betrof 25% van alle toegekende startbijdragen vormgeving. Bij de Open oproep Duurzame en ecologische praktijken, de de jaarlijkse mogelijkheid om een significant grotere bijdrage te ontvangen, was het percentage van aanvragen uit de vormgeving maar liefst 40%. Van de vijf geselecteerde projecten betroffen er twee beeldende kunst, twee vormgeving en één een crossover tussen de disciplines.

Ruimhartiger, maar selectiever toekenningsbeleid

Stokroos kende in 2023 gemiddeld ook een groter percentage van de totale projectbegroting van aanvragen toe. In 2021 ondersteunden we nog maximaal een kwart van de totaalbegroting bij 90% van alle toekenningen. Vanaf 2023 ondersteunden we minstens 25% tot zelfs 100% van de begroting. Dit had enerzijds een technische oorzaak: begin 2023 besloten we om de maximale hoogte van de projectbegroting te verlagen van € 40.000 naar € 20.000. Anderzijds kortten we toekenningen niet meer evenredig in het geval dat er meer positieve beoordelingen waren dan het budget toeliet. Naar onze mening zijn projecten van aanvragers namelijk niet gebaat bij het ontvangen van een kleiner bedrag. Evenwel leidde dit tot een selectievere honorering en droeg het bij aan een lager toekenningspercentage.

Tot slot liet het onderzoek zien dat de dataverzameling van de stichting nog in de kinderschoenen stond. Elementaire variabelen misten of werden onvoldoende consistent geregistreerd. In 2024 zal een start worden gemaakt met bredere dataverzameling om zo bij te kunnen dragen aan een gericht toekenningsbeleid.

organisatie

Toelichting op de begroting

Stichting Stokroos verkrijgt haar werkbudget door de onttrekking van middelen uit haar vermogensportefeuille. De jaarbegroting van 2023 werd vastgesteld op een totaal van € 635.000 en werd in grote lijnen uitgevoerd zoals werd gebudgetteerd. Er was sprake van een kleine onderbesteding die veroorzaakt werd door het uitblijven van diverse stipendia. In het derde kwartaal van 2023 werd besloten om een deel van dit budget aan te wenden voor het donatieprogramma en tevens een buffer voor onvoorziene uitgaven aan te houden. Daarnaast waren de inkomsten wat hoger dan verwacht. Zo ontvingen we een schenking van het Ben Remkes Fonds, namen we niet-bestede budget van het Hanzenfonds uit 2022 mee naar 2023 en genereerden we voor het eerst een bescheiden bedrag uit de verhuur van het kantoor aan derden.

De bureau-uitgaven daalden niet, ondanks een aanzienlijk lagere prognose. In zowel 2022 als 2023 werd extra personeel ingehuurd als gevolg van langdurig ziekteverlof en werd ten aanzien van een financiële kwestie juridische hulp ingewonnen, een traject dat 2023 in het voordeel van de stichting werd afgesloten.

In lijn met de voorgaande jaren zullen we in 2024 een structureel hoger bedrag voor het donatieprogramma aanhouden, terwijl we het budget voor het flankerend beleid verminderen. De bureaunkosten zullen na personele wijzigingen naar verwachting aanzienlijk lager zijn.

	Begroot 2023	Realisatie 2023
Donatieprogramma	€ 399.500	€ 406.554
Flankerend beleid	€ 120.500	€ 58.500
Organisatie	€ 115.000	€ 150.649
Totaal	€ 635.000	€ 615.703

Communicatie

De communicatie van Stichting Stokroos richtte zich in 2023 niet zozeer op een grotere naamsbekendheid, met mogelijk nog meer aanvragen tot gevolg, maar op het verhogen van de kwaliteit van de aanvragen en het op voorhand uitsluiten van minder passende of in het geheel niet-ontvankelijke aanvragen. Daartoe werden de teksten van het donatieprogramma op de website verduidelijkt en vereenvoudigd. Tegelijkertijd werd de feitelijke aanvraaglast verlaagd door de vermindering van bijlagen, terwijl de vraagstelling in het aanvraagformulier specifieker werd gemaakt. Het telefonisch contact met aanvragers werd beperkt tot een spreekuur dat elke maandagmiddag werd gehouden.

Ook startte het bureau met de publicatie kwartaalberichten waarin gereflecteerd werd op de toekenningen en de volledige lijst van bijdragen werd gepubliceerd. Daarmee vierden we de toekenningen nadrukkelijker en verduidelijkten we de typen plannen die we graag wensten te ontvangen.

Tevens werd er een beduidende inhaalslag gemaakt op Instagram, de plek waar visuele makers zich anno nu manifesteren. De nieuwe, experimentele vormgeving van de berichten was in handen van Noa Zuidervaart. Door de nieuwe insteek steeg aantal volgers van 2.000 naar meer dan 3.000 en groeide de betrokkenheid bij berichten. Ook fungeerde Instagram steeds meer als laagdrempelig platform om vragen te stellen.

Betrokkenen

Bestuursleden

Tati Vereecken-Suwarganda, voorzitter
Jan Deiters, secretaris
Stef Bogaars, penningmeester
Annelie Musters
Chequita Nahar
Eefke van Nuenen
Hans Robertus

Extern lid beleggingsadviescommissie

Gerard Vehmeijer

Externe commissieleden Nairs

Kees Flore
Ceel Mogami de Haas

Team

Niels Engel, directeur
Gonnie Hengelmolen, bureaumanager, tot 31 juli
Sandra Donath, interim bureau-assistent, tot 31 maart
Nyré Tiessen, freelance bureau-assistent, per 1 mei

OPEN OPROEP

: *ecologische praktijken*

Social media post, ontwerp: Noa Zuidervaart

Volgende pagina: toekenningen 2023

A Tale of A Tub *Amrith Krishna de Zoete* Ana Bravo Perez *Ana Guedes* Anika Schwarzlose *Anke Huyben* Anna Lotte Peperkamp *Arash Fakhim* Arja Hop & Peter Svenson *Aster Arribas* Bart Lunenburg *Benjamin Francis* Bernke Klein Zandvoort *Bik van der Pol* Bodil Ouedraogo *Brigitte Louter* & *Jesus Canuto Iglesias* Chantal van Lieshout *Chris Kievid* & *Jólan van der Wiel* Cihad Caner *Current Obsession* Driessens & Verstappen *Eddo Hartman* Edwin Zwakman *Elena Giolo* Eloïse Dieutegard *Esther Stasse* Folkert de Jong *Gabi Dao* Gijs Schalkx *Ginta Vasermane* Guus Kusters *Inge Meijer* Isabel Cavenecia *Jaya Pelupessy* Jesler Muntendam *Jonathan Vervoort* Jordan Herregraven *Junghun Kim* Karen Sargsyan *Kathrin Schlegel* Laura Malpique *Lena Winterink* Lieve van den Bijgaart & Dani Andres Ordoñez Muñoz *Louise Honée* Mariëlle van den Bergh *Mehdi Mashayekhi* Miriam Sentler *Mirre Yayla* *Seur* Museum Hilversum *Narges Mohammadi* Noé Cottencin *Noa Zuidervaart* Noé Cottencin *Oyfo Kunstpodium* Özgür Atlagan *Peng Zhang* Pierre Castignola *Pleun van Dijk* Pollyanna Moss, Ilya Schamlé & Noa Jansma *POST - Nijmegen/Arnhem* Qiaochu Guo *Rah Naqvi* Ratu Rizkitasari Saraswati *Raw Color* Rein Kooijman *Remy Neumann* Renée Bus *Rino Claessens* Ruta Butkute *Saar Scheerlings* Sander Coers *Sanne Vaassen* Sarah Rose Guitian Nederlof *Shaakira Jassat* Shani Leseman *Silvana Hurtado Dianderas* Sissel Marie Tonn *Stef Veldhuis* Stichting Doorkruist *Stichting Land-Ally/Marte Mei van Haaster* Stichting Utrechts eigenDom *Susan Kooi* Sylvie Zijlmans & Hewald Jongenelis *Tanja Smeets* Thijs Ebbe Fokkens *Thijs Jaeger* Timon Vader *Tiong Ang* Tomasz Skibicki *Tommy Smits* Víctor Santamarina *Wessel Verrijt* Yun Choi *Margit Lukács* & *Persijn Broersen* De Onkruidenier *Joost Emmerink* Renzo Martens & CATPC *Shahar Livne*

